

ضرورت هم‌پیوندی اعتراضات علیه بی‌آبی و قطع مکرر برق، با اعتصاب کارگران صنعت نفت و هفت‌تپه و بازنشستگان!

دوشنبه، 19 ژوئیه 2021 - 09:43

هیئت سیاسی -
اجرائی حزب چپ
ایران (فدائیان خلق)

**ضرورت هم‌پیوندی
اعتراضات علیه
بی‌آبی و قطع
مکرر برق،
با اعتصاب کارگران
صنعت نفت و
هفت‌تپه و
بازنشستگان!**

فریاد مردم خوزستان از بی‌آبی، تبعیض، فقر، بیکاری و تورم بلند شده است. بی‌آبی قطره‌ی آخری بود که کاسه‌ی صبر آن‌ها را لبریز کرد. مردم این استان سه شب متوالی دست‌کم در ۱۷ شهر از جمله اهواز، آبادان، دشت آزادگان، خرمشهر، ماهشهر، حمیدیه، بستان، قلعه کنعان، کوت عبدالله، ملاتانی و شادگان با شعار "انا عطشنا" (من تشنه‌ام) به خیابان‌ها آمده و علیه بی‌آبی و سوء مدیریت حکومت به اعتراض برخاسته‌اند. اما اعتراض به‌حق مردم به خون نشست و چند تن از جمله مصطفی نعیم‌اوی ۲۶ ساله از اهالی شادگان و قاسم خضیری و نوجوان ۱۷ ساله در کوت‌عبدالله اهواز با شلیک گلوله‌های نیروهای امنیتی جان خود را از دست دادند. سرکوبگران فضای امنیتی شدیدی را بر شهرهای خوزستان حاکم کرده و اینترنت را در مناطقی از خوزستان قطع کرده‌اند. مردم شب‌ها به خیابان می‌آیند تا سرکوبگران را از شناسائی خود محروم سازند. گزارش‌های تصویری حاکی از حضور کودکان در میان تظاهرکنندگان و زخمی‌هاست.

مدت‌هاست که این استان با گرمای ۵۰ درجه و خشکسالی فصلی ناشی از آن، تداوم همه‌گیری کووید-۱۹ و خیز پنجم کرونا، قطع مکرر برق، بیکاری، فقر و بازگشت فاضلاب به آب شرب شهری و وضعیت نامساعد اقتصادی روبرو است. ۶۶۰ روستا فاقد لوله‌کشی آب است و کل روستاهای استان با ۷۸ تانکر سیار آبرسانی می‌شوند. دام‌ها و احشام این تنها منبع معیشتی روستائیان در حال تلف

شدن هستند. کشت مردم با نابودی مواجه است. شدت بی‌آبی در برخی شهرهای خوزستان به حدی است که برخی اهالی شهرها و روستاها، آب کولرهای خود را جمع‌آوری کرده و می‌نوشند.

آنچه گفته شد بخشی از روایت زندگی مردمی است که در ثروتمندترین استان ایران روزگار می‌گذرانند، اما حتی از امکانات اولیه‌ی زندگی نیز محروم‌اند.

مردم خوزستان در دمای ۵۰ درجه در حالی دغدغه‌ی تامین آب آشامیدنی روزانه و رفع عطش خود و خانواده‌شان را دارند که از رودخانه‌های پر آب خاورمیانه از جمله دز، کرخه، کارون و اروند از جلگه‌ی خوزستان عبور می‌کنند. کارون پرآب‌ترین، بزرگ‌ترین و طولانی‌ترین رودخانه‌ی ایران با ۹۵۰ کیلومتر طول در شرایط عادی ۵۶۰ مترمکعب بر ثانیه دبی آب داشت. اما طبق اعلام وزارت نیرو دبی آب این رودخانه، امسال ۲۶۰ درصد نسبت به سال قبل درصد کاهش یافته و سبب خشکیدگی بخش‌هایی از این رودخانه پرآب شده است. این تنها سرنوشت کارون نیست، بلکه رودخانه‌های بزرگ دیگر این استان هم با مشکل کم‌آبی شدید روبروست و همین موضوع تنش را از سطح طبیعت به روستاها و از روستاها به شهرها کشانده است، به طوری که ۲۰ شهر و ۷۳۰ روستای این استان از بی‌آبی رنج می‌برند.

سدسازی‌های بی‌رویه بر کارون، سازه‌هایی مانند سد گُوند و بی‌توجهی به کوه نمک در نزدیکی سد، طرح‌های انتقال آب از سرشاخه‌ی رودخانه‌های این استان، لایروبی نشدن کارون، شلتوک کاری و توجه نکردن به توصیه‌های کارشناسان برای سروسامان دادن به کشاورزی سنتی و در پیش نگرفتن الگوی توسعه پایدار، خوزستان را به تشنگی و بی‌آبی کشانده است. خوزستان پیش از انقلاب یکی از استان‌های مهاجرپذیر کشور بود. اینک ورق برگشته و خوزستان به یکی از مهاجرفرست‌ترین استان‌های کشور تبدیل شده است. مهاجرت‌هایی که مشکلات عدیده‌ای را فراهم آورده است.

وضعیت فلاکت‌بار موجب شده است که خوزستان در دهه گذشته به کانون اعتراضات کارگری و اجتماعی تبدیل شود. خوزستان بلحاظ گستردگی جغرافیای اعتراضات در دی ماه ۹۶ در راس استان ها قرار داشت. از بین ۲۷ شهرستان خوزستان، مردم ۹ شهر علیه حکومت به اعتراض برخاستند. در حال حاضر هم گسترده‌ترین اعتصاب سراسری کارگران شرکت‌های پیمانکاری که کانون آن در این استان است، ۲۸مین روز خود را پشت سر می‌گذارد. کارگران هفته تپه هم در اعتراض به پرداخت نشدن دستمزد و چند مطالبه‌ی صنفی دیگر و در حمایت از کارگران صنعت نفت دست به اعتصاب زده اند. کارگران خدماتی و اجرائیات نواحی هشت‌گانه شهرداری اهواز در ۲۲ تیر در اعتراض به بخش‌نامه ای که اکثر کارگران شهرداری را که کمتر از فوق دیپلم سواد دارند از تبدیل وضعیت استخدامی شان محروم می‌کند، اعتصاب و سپس در مقابل ساختمان های استانداری و شهرداری تجمع کردند. بازنشستگان و مستمری‌بگیران شهر اهواز هم در ۲۰ تیرماه جمع شده و خواستار افزایش حقوق های خود شدند.

هم زمانی این اعتراضات وضعیت انفجاری را در خوزستان شکل داده است. هنوز این اعتراضات به هم نپیوسته‌اند. اما در صورت تداوم، زمینه برای هم‌پیوندی اعتراضات فراهم خواهد آمد و نیروی قدرتمندی را شکل خواهند داد. حزب چپ ایران (فدائیان خلق) بحران بی‌آبی و قطع مکرر برق در سطح کشور و به ویژه در خوزستان را بیش از همه حاصل مدیریت مخرب حکومت و بی‌تدبیری‌های آن می‌داند و از اعتراضات بر حق مردم خوزستان علیه بی‌آبی و فقر و فلاکت استان حمایت می‌کند. مبتنی بر داده‌های بسیار، بیشترین تمهیدی که حکومت در قبال وضعیت بحرانی چند سوبه خوزستان طی سال‌های اخیر اتخاذ کرده، تقویت نیروی امنیتی سرکوب‌گرایانه در این استان و به ویژه مناطق عرب نشین آن است. مقابله‌های بسیار خشن حکومت در جریان وقایع دی ۹۶ و آبان ۹۸ و همین اعتراضات اخیر با معترضان خوزستانی نشان داده که نیروهای اطلاعاتی - امنیتی و پاسدار حکومت با زبان گلوله با نیروهای معترض برخورد می‌کنند.

حزب چپ ایران (فدائیان خلق) راه مقابله با این سرکوبگری را افزایش قدرت ایستادگی مردمی و انسجام آن‌ها می‌داند. حرکتی که از جمله در مقاومت متحدانه اخیر مردمی به دور از تفاوت‌های قومی و زبانی، با نماد "زنجیر" به نشانه‌ی اتحاد، از سوی معترضین به نمایش درآمد. ما با تأکید بر ضرورت هم‌پیوندی اعتراضات صنفی و اجتماعی، گروه‌های اجتماعی و جریان‌های سیاسی را فرامی‌خوانیم تا متحداً حمایت و همبستگی خود را با اعتراضات مردم خوزستان اعلام کنند. با هم پیوندی اعتراضات گروه‌های مختلف اجتماعی در سطح کشور و گسترش همبستگی با معترضین، توازن نیرو به نفع جامعه و به زیان حکومت به‌هم خواهد خورد، که همین می‌تواند زمینه‌های مساعدی را برای تحول سیاسی و اجتماعی فراهم آورد.

هیئت سیاسی - اجرای حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

۲۷ تیر ۱۴۰۰ (۱۸ ژوئیه ۲۰۲۱)